

Af hvad jeg allerede nu har udtalt, vil man forstaa, at jeg ikke kan tiltræde Regeringens Forslag. Det ligger saa langt fra, hvad vi mener, der bør gøres i Øjeblikket, at en Forhandling er ørkesløs.

Den højtærede Forsvarsminister har jo i Sommer ligesom de andre Ministre udtalt sig i Interviews baade paa det ene og det andet Tidspunkt, og det skinnede igennem disse Udtalelser, at hvis Regeringen ikke kunde faa sit Forslag vedtaget, maatte vi have Valg. Ja, det maa Regeringen afgøre, det forandrer ikke en Tøddel i vor Holdning, det kan de Herrer være ganske overbevist om. Og jeg vil gerne have Lov til at sige med det samme, i Anledning af at man har nævnt Spørgsmaalet om Folkeafstemning, at den Folkeafstemning, vi kan tænke os, er et Valg. Saa overlader vi til Regeringen at bestemme, om vi skal ud til dette Valg eller ikke. Det vilde være af Interesse at høre, om Forsvarsministeren fremdeles holder fast ved, at hvis vi ikke makker Ret med Hensyn til dette Forslag, saa: ud til Vælgerne. Ja, vi er parate! Den højtærede Forsvarsminister og Regeringen maa naturligvis selv afgøre, om vi skal have Valg paa dette Spørgsmaal eller ej, men det er altsaa den eneste Form for Folkeafstemning, som vi for vort Vedkommende kan tiltræde.

Jeg skal ikke gaa i Einzeltheder med Hensyn til disse Forslag. Det var for Resten meget pudsigt at lægge Mærke til, at den socialdemokratiske Ordfører — man kan for at blive i de enkelte Billéder, han oprullede, næsten sige „sørgmuntre“ Ordfører — saa godt som ikke havde en eneste Udtalelse om Lovforslagene eller Einzelthederne i dem. Han begyndte med at ville fortælle Historier, og jeg er ked af, at vi ikke fik dem, for jeg antager, de vilde have været adskilligt morsommere end den Tale, han holdt paa Socialdemokratiets Vegne. I den Tale fik vi ikke meget at vide om Forslagene, i alt Fald ikke det fjerneste om Einzelthederne. Jeg kan i og for sig godt forstaa det, for det er ikke saa rart at tale om disse Forslag, især naar man skal gaa i Einzeltheder.

Jeg skal, som sagt, heller ikke gaa stærkt i Einzeltheder, og for mig er der den Grund til ikke at gøre det, at vi altsaa ikke kan

tiltræde Lovforslagene. Jeg venter, at det ærede Medlem Hr. P. Munch som det radikale Partis Ordfører vil gaa noget i Einzelheder. Der er for nogen Tid siden i Bladet „Politiken“ blevet fremsat den Udtalelse, som jeg fuldt ud kan billige, at disse Forslag er fuldstændig dilettantiske. Men da det nu har forlydt, at man fra radikal Side kan tiltræde Hovedprincippet, saa venter jeg, at det ærede Medlem Hr. P. Munch nærmere vil forklare os — og det vil da blive rart at høre —, hvori dette dilettantiske bestaar.

Efter Lovforslagene skal der uddannes en Styrke paa ca. 7 000 Mand, og disse skal da heller ikke optræde fuldstændig pacifistisk, de skal udrustes med Geværer og skal, om det bliver fornødent, skyde. Det maa da altsaa være Meningen, at der kan komme til at flyde Blod. Men der findes en saadan Bestemmelse i Lovforslaget, at man, naar de saa endelig skyder, kan være saa nogenlunde sikker paa, at de skyder saa daarligt som muligt. Her oplever man det tragikomiske, at Staten faar en betydelig Udgift for at omdanne gode Geværer paa en saadan Maade, at de kan komme til at skyde saa daarligt, som det er muligt, for at Modstanderne altsaa kan faa saa meget lettere Bugt med dette Vagtkorps. Jeg vil antage, at naar disse Forslag for længst er blevet Makulatur, saa vil man huske de korte Bøsser, og at man længe efter den højtærede Forsvarsministers Afgang en Gang i hans Eftermæle vil erindre om, at det var ham, der foreslog en stor og ret betydelig Statsudgift, for at disse Bøsser kunde blive saa daarlige at skyde med, som det overhovedet var muligt.

Vi skal have Minekastere, altsaa et ret morderisk Vaaben i Nærkamp. Dette er naturligvis faldet forskellige Socialdemokrater for Brystet. Jeg deltog for nogle Maaneder siden sammen med det ærede Medlem Hr. Pürschel i et Møde i Grenaa, hvor den lokale Redaktør var til Stede som Socialdemokratiets Repræsentant — han er for øvrigt senere blevet Landstingsmand —, og han var fuldstændig desorienteret med Hensyn til den højtærede Forsvarsministers Forslag. Han havde ikke set det store Interview i „Politiken“, hvor Forsvarsministeren gør Rede for, hvad hans Forslag til sin